

bliver fremlagt. Den vil maaskee fylde 3 à 4 Spalter, og det kommer dog virkelig ikke i Betragtning her, hvor vi trykke saa Meget. Jeg skal altsaa anbefale, at denne Correspondance, som der gjentagende alluderes til, ogsaa maa blive fremlagt. Jeg troer, at den vil vise, at der ikke fra Krigsministeriets Side har i dette Tilfælde været viist nogensomhelst Mangel paa Smødefommen; men det seer næsten ud, som om Udvalget havde været hængt for at komme ind paa en Glidbane, der vilde føre til fuldstændigt Kjendskab til det hele Forhold. Det ærede Medlem brugte det Udtryk Glidbane; men jeg kan dog ikke indsee, at en Glidbane, der bestaaer deri, at man kommer til at raadføre sig med alle Taxatorerne — de vare 4 i alt — var saa forfærdelig at komme ind paa. Jeg seer ikke, at det er saa forfærdeligt, naar man ikke troer at kunne indskrænke sig til at conferere med den Delegerede, at man da raadfører sig ogsaa med 4 Taxatorer, naar man ikke paa anden Maade kan faae de Dplysninger, man ønsker. Jeg veed ganske sikkert, at Alt, hvad Udvalget har forlangt meddeelt af Krigsministeriet, har det faaet meddeelt. Dersom Udvalget ikke har forstaaet at spørge og saaledes ikke har faaet Alt at vide, hvad det ønskede at vide, saa er det virkelig Udvalgets egen Skyld; men jeg troer, at man vil aldrig i denne Verden faae det Svar, man ønsker, naar man ikke forstaaer at stille sine Spørgsmaal rigtigt, thi en blot og bar Anmodning til et Ministerium om at faae meddeelt Alt, hvad der er passeret i en saadan Sag, er et Forlangende, som man ikke kan vente opfyldt af noget Ministerium, og jeg er vis paa, at ogsaa Udvalget vilde beklage, hvis man sendte det et halvt Bogues af Papirer. Udvalget burde virkelig have sat sig i Forbindelse med Ministeriet paa en saadan Maade, at det efterhaanden kom til at finde ud: Hvorledes det maatte betegne de Dplysninger, det trængte til. Men en saadan Forbindelse har Udvalget aldeles ikke sat sig i til Ministeriet. Den ærede Ordfører meente, at naar Ministeren henvisste Udvalget til en Conference med en tredie Person, saa skyldte Udvalget sin Bærdighed at sige: Nei Tak. Det troer jeg nu

er en Dpfattelse af det hele Forhold, som ikke bør finde Medhold i Rigsdagen, fordi det ganske overordentlig vanskeliggjør Forretningerne. Tilfældet var her dette, at der havde fundet et Ministerfliste Sted. Den forrige Confeilspræsident havde overtaget Marineministeriet og Krigsministeriet, og netop som han har gjort det, faaer han en Anmodning om inden saa Dage at mødes med Udvalget for at conferere med det om disse Anliggender. Hans Svar dertil var: Jeg vil ikke kunne møde Udvalget før den 1ste Mai; men jeg vil bemyndige Directeuren i Krigsministeriet til at møde i Udvalget; og paa mine Vegne give alle Dplysninger, jeg vil give ham Fuldmagt til at forhandle paa mine Vegne. Men dertil sagde Udvalget: Nei Tak. Nu forekommer det mig dog, at, naar en Minister er overlæst med Forretninger og vides ikke at kunne være fuldstændig inde i de nye Forretninger, han har overtaget, og man da ubetinget afflaaer et Tilbud om at conferere med Directeuren, saa er det at stille sig paa et fornemmere Standpunkt, end jeg troer, der er i Forretningernes Interesse. Vel at mærke efter den 1ste Mai har der aldrig været talt til Ministeren om at mødes med Udvalget, og den foreløbige Betænkning har aldrig været tilsendt Ministeren, som det saa ofte skeer fra Udvalgenes Side. Man har altsaa virkelig ikke gjort de store Anstrængelser, som det ærede Medlem paaberaabte sig for at komme til en saadan Forhandling. Jeg veed ogsaa, at jeg var Krigsminister i to Maaneder, efterat denne Sag var lagt i Udvalgets Haand, og at i de to Maaneder har der aldrig været rettet nogensomhelst Anmodning til mig om en Conference, men to Dage før Paaskeferien kom der paa eengang Anmodning om at foretage en vis Foranstaltning, netop paa den Tid, da Paaskeferien skulde begynde, da Tiden var saa knap, og da der skulde udrettes saameget. Jeg er overbevist om, at, dersom Udvalget ikke har faaet de Dplysninger, som det ønskede, saa er det alene Udvalgets egen Skyld. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at, naar Udvalget har meent, at det burde være blevet gjort bekendt med de særlige Hensyn, som gjorde sig gjældende ved Taxationen af